

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไก่ไข่เป็นสัตว์ที่มีการเลี้ยงในประเทศไทยมายาวนาน แต่เดิมการเลี้ยงไก่ไข่ในประเทศไทยนิยมเลี้ยงตามบ้านเพื่อรับประทานไข่และเนื้อ หากมีผลผลิตเหลือจึงนำไปขายระหว่างเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือหมู่บ้านใกล้เคียง ส่วนมากเป็นการเลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ โดยใช้ได้จนบ้านต้นไม้ ชายคาโรงนา เป็นที่อยู่อาศัยของไก่ สำหรับพันธุ์ไก่ที่ไข่เลี้ยงนั้นเป็นไก่พันธุ์พื้นเมือง เช่น ไก่ตะกั่ว ไก่อุ ไก่แจ้ เป็นต้น ต่อมาการเลี้ยงไก่ไข่มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ทั้งพันธุ์ไก่ อาหาร ยา วัคซีน เทคนิคการเลี้ยงและขนาดของฟาร์ม จนกระทั่งปัจจุบันนี้การเลี้ยงไก่ไข่เป็นไปในเชิงพาณิชย์ โดยมีบริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านปศุสัตว์เข้ามามีบทบาทและดำเนินการในลักษณะครบวงจรมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนเลี้ยงในโรงเรือนระบบเปิดซึ่งเป็นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยจัดการ ในการเลี้ยงในโรงเรือนระบบปิดที่มีระบบควบคุมอุณหภูมิ ความชื้นและการถ่ายเทอากาศ (Evaporative Cooling System) ทำให้มีประสิทธิภาพการผลิตไข่ไก่เพิ่มขึ้น

ปัจจุบันการเลี้ยงไก่ไข่มีกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552 แหล่งผลิตไข่ไก่มากที่สุดของประเทศไทยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี อุบลราชธานี และเชียงใหม่ และจากสถิติข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2552 พบว่า มีครัวเรือนเป็นการค้าไก่ไข่-ไข่ไก่ จำนวน 4,517 ครัวเรือน ซึ่งมีปริมาณไข่ไก่ ณ ต้นปี จำนวน 38.72 ล้านตัว สามารถผลิตไข่ไก่ได้จำนวน 9,902 ล้านฟอง¹

¹ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (ม.ป.ป.). ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2552. หน้า 76 - 77.

ตารางที่ 1.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2552 การผลิตไก่ไข่-ไข่ไก่ ช่วงอายุการให้
ไข่ 19-75 สัปดาห์

การผลิต			
รายการ	2550	2551	2552
1. จำนวนครีวเรือนเป็นการค้า (ครีวเรือน)	4,729	4,642	4,517
2. จำนวนไก่ไข่ ณ ต้นปี (ล้านตัว)	35.13	36.74	38.72
3. ปริมาณการผลิตไข่ไก่ (ล้านฟอง)	8,990	9,424	9,902
4. ต้นทุนการผลิตรบบโรงเรือนเปิด (บาท/ฟอง)	2.11	2.46	2.41
5. ต้นทุนการผลิตรบบโรงเรือนปิด (บาท/ฟอง)	2.12	2.52	2.38
6. ราคาไข่ไก่ที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ฟอง)	2.06	2.33	2.36
7. ผลตอบแทนสุทธิระบบโรงเรือนเปิด (บาท/กก.)	-0.05	-0.13	-0.05
8. ผลตอบแทนสุทธิระบบโรงเรือนปิด (บาท/กก.)	-0.06	-0.19	-0.02
9. มาตรฐาน - ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 123 ตอนพิเศษ 93 ง ลงวันที่ 1 กันยายน 2549			

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (ม.ป.ป.). ข้อมูลพื้นฐาน
เศรษฐกิจการเกษตร ปี 2552. หน้า 77.

ตารางที่ 1.2 แสดงข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2552 การค้าไข่ไก่

การค้า			
รายการ	2550	2551	2552*
1. ใช้ในประเทศ (ล้านฟอง)	8,748	9,018	9,552
2. ส่งออก ^{1/}			
ปริมาณ (ล้านฟอง)	246.95	406.38	350.00
มูลค่า (ล้านบาท)	757.88	920.06	787.50
3. ราคาส่งออก (บาท/ฟอง) ^{1/}	3.07	2.26	2.39
4. คู่ค้าที่สำคัญ	ฮ่องกง แองโกลา สิงคโปร์		
5. คู่แข่งที่สำคัญ	จีน เนเธอร์แลนด์		

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (ม.ป.ป.). ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2552. หน้า 77.

หมายเหตุ: *ประมาณการ

^{1/}กรมศุลกากร

จากข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี พ.ศ. 2552 พบว่า ปริมาณการค้าไข่ไก่ของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการค้าสำหรับการบริโภคในประเทศ และสำหรับการส่งออกไข่ไก่นั้นเป็นการส่งออกเพื่อระบายผลผลิตส่วนเกิน เพื่อรักษาระดับราคาภายในประเทศเท่านั้น

ธุรกิจการเลี้ยงไก่ไข่ของเกษตรกรในประเทศไทยในปัจจุบันนั้น ต้องอาศัยการนำเข้าปุ๋ยแม่พันธุ์ไก่ไข่หรือพ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่จากต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยไม่สามารถผลิตปุ๋ยแม่พันธุ์ไก่ไข่หรือพ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่ได้เอง ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมานั้นการจัดสรรโควตาคาดการนำเข้าแม่พันธุ์ไก่ไข่โดยคณะกรรมการนโยบายพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์แต่งตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 มีการจัดสรรโควตาคาดการนำเข้าแม่พันธุ์ไก่ไข่ให้แก่บริษัทผู้นำเข้าแม่พันธุ์ไก่ไข่เพียง 9 ราย คิดเป็นจำนวนแม่พันธุ์ไก่ไข่ทั้งหมดจำนวน 405,721 ตัว เป็นการจัดสรรโควตาให้แก่บริษัทที่เป็นกลุ่มทุนซึ่งมีส่วนในการทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการนโยบายพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ การกำหนดโควตาคาดการนำเข้าพ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่มิได้มีกฎหมายบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้มีสิทธิขอนำเข้าอย่างชัดเจน จึงก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใสในการจัดสรรโควตาดังกล่าว และเมื่อการจัดสรร

โควตาให้แก่เฉพาะกลุ่มบริษัททุนรายใหญ่นั้นยังส่งผลให้เกิดการจัดการแข่งขันในการประกอบอาชีพธุรกิจการเลี้ยงไก่ไข่อีกด้วยซึ่งเป็นการขัดต่อหลักการแข่งขันทางการค้าและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชน

ทั้งนี้ ไก่ไข่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทุกคนยอมรับว่าเป็นสิ่งที่สามารถนำมาทำอาหารรับประทานได้หลายอย่าง อีกทั้งหาซื้อได้ง่ายและราคาถูก และเป็นอาหารที่มีคุณค่าโภชนาการสูง จึงอาจสามารถจัดได้ว่าเป็นสินค้าบริโภคขั้นพื้นฐานของประชาชน ปัจจุบันไก่ไข่ที่มีขายอยู่ในหลายท้องตลาดมีหลายระดับไม่ว่าจะเป็นขายในห้างสรรพสินค้าหรือตามตลาดสดนั้น พบว่า ไก่ไข่ที่มีและไม่มีเครื่องหมายมาตรฐานสินค้าเกษตรทั่วไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 แต่ทั้ง 2 กรณีนี้มีได้มีการกำหนดให้มีการประทับตราบนเปลือกไข่ไก่เพื่อระบุถึงข้อมูลสำคัญอันอาจจำเป็นหรือส่งผลต่อการเลือกซื้อไข่ไก่ของผู้บริโภค เช่น ข้อมูลผู้ผลิต วันที่ควรบริโภคหรือกรรมวิธีการเลี้ยง เป็นต้น

นอกจากนี้ ปัญหาด้านราคาไข่ไก่เป็นวัฏจักรราคาที่เกิดขึ้นเกษตรกรจะต้องเผชิญอยู่อย่างต่อเนื่อง สาเหตุจากผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมปริมาณการผลิตไข่ไก่ให้สอดคล้องกับความต้องการบริโภคไข่ไก่ของตลาดได้ หากปีใดราคาไข่ไก่อยู่ในระดับสูง ย่อมทำให้เกษตรกรมีรายได้จากการเลี้ยงไก่ไข่อีกสูง จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการขยายการเลี้ยงไก่ไข่ และไข่ไก่ที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ยังคงอาศัยตลาดภายในประเทศเป็นหลัก ประกอบกับปริมาณการผลิตไข่ไก่ในรอบปีมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล จึงทำให้ราคาไข่ไก่เกิดภาวะแปรปรวนค่อนข้างสูง ทั้งนี้ รัฐบาลปัจจุบันมีนโยบายประชานิยมโดยมีมาตรการร่วมลดต้นทุนเกษตรกรซึ่งดูแลเรื่องอาหารสัตว์และการเข้าถึงพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ไก่ไข่ ไก่เนื้อและสุกรมากขึ้น ให้มีการเปิดเผยข้อมูลต้นทุนราคาต่างๆ อย่างทั่วถึงเท่าเทียมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์หรือมีสถานีโทรทัศน์ เพื่อให้ประชาชนรับรู้การเคลื่อนไหวของราคาต้นทุนต่างๆ ส่งผลให้ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และมาตรการราคาอาหารเป็นธรรมโปร่งใส ซึ่งดูแลให้ทั้งเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น อาหารในส่วนของผู้บริโภคจะต้องมีทางเลือกมากขึ้น โดยต้องมีการเปิดเผยต้นทุนการผลิต ต้องมีความโปร่งใสไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และทั้ง 2 มาตรการดังกล่าวนี้มีแนวคิดให้มีการจำหน่ายไข่ไก่เป็นกิโลกรัม เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการซื้อไข่ไก่ จากปัจจุบันที่จำหน่ายไข่ไก่เป็นเบอร์ (เบอร์ 0-5) มาเป็นการจำหน่ายด้วยวิธีชั่งในราคา กิโลกรัมละ 50-52 บาท โดยผู้ขายจะประหยัดต้นทุนคัดไข่ไก่ประมาณ 5-10 บาทต่อกิโลกรัม (ฟองละ 10 สตางค์) และผู้ซื้อจะประหยัดเงิน 2-3 บาทต่อกิโลกรัม โดยให้เริ่มจำหน่ายตามตลาดสดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 นั้น ซึ่งจากการทดลองขายในช่วงเริ่มแรกนั้นพบว่า ประสบปัญหาความยุ่งยากในการขายและซื้อ ผู้ประกอบการต้องรับภาระในความเสี่ยงในกรณีไข่ไก่ขนาดเล็กที่เหลือจากความต้องการเลือกซื้อของผู้บริโภค รวมถึงไข่ไก่บวมและ

แตกเนื่องจากการเลือกซื้อของประชาชน และประชาชนมีปัญหาในเรื่องการแยกไข่ไก่ที่มีคุณภาพ และหาเลือกซื้อ ไข่ไก่ที่เหมาะสมกับความต้องการ ได้ยากขึ้น รวมทั้งอาจถูกร้านค้าโก่งตางค์ได้ จึงเห็นได้ว่า มาตรการดังกล่าวของรัฐบาลนั้น ไม่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาด้านเสถียรภาพราคาของ ไข่ไก่ที่ประสบอยู่ในปัจจุบันได้ ทั้งนี้อดีตที่ผ่านมา คณะกรรมการนโยบายไข่ไก่แห่งชาติมีการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือในยามที่ภาวะราคาไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ไม่มีเสถียรภาพใน รูปของกองทุนแต่ไม่ได้มีการจัดตั้งกองทุนดังกล่าวขึ้นอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม แนวความคิด ในการจัดตั้งกองทุนได้เกิดขึ้นอีกครั้งตามแนวนโยบายการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบาย พัฒนาไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไข่ไก่และ ผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 โดยมีความคิดให้มีการจัดตั้งกองทุนในรูปของสมาคมพัฒนาธุรกิจไข่ไก่นั้น ไม่สามารถจัดตั้งกองทุนขึ้นได้เนื่องจากมีบริษัทผู้ประกอบการบางรายที่ไม่ยอมรับเงื่อนไขการส่ง เงินเข้ากองทุนได้ ประกอบกับการจัดตั้งในรูปแบบของสมาคมนั้นไม่มีผลบังคับทางกฎหมายที่จะ กำหนดให้ผู้ประกอบการทุกรายส่งเงินเข้ากองทุนเหมือนเช่นการจัดตั้งกองทุนโดยการตราเป็น กฎหมาย

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาทางกฎหมาย เกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวความคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับระบบการผลิตและ การค้าไข่ไก่และผลิตภัณฑ์

1.2.2 เพื่อศึกษากฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไข่ไก่และผลิตภัณฑ์

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไข่ไก่และ ผลิตภัณฑ์

1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการบัญญัติกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบ การผลิตและการค้าไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ และแนวทางการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาธุรกิจไข่ไก่และ ผลิตภัณฑ์

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ปัจจุบันมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่มีเอกชนซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานอันส่งผลกระทบต่อตลาดไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ และผู้ประกอบการรายย่อยและผู้บริโภค รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถนำมาใช้ในการควบคุมราคาตลาดหรือช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น เพื่อให้ระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่ของประเทศไทยเป็นไปอย่างเหมาะสม เกษตรกรได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและผู้บริโภคสามารถบริโภคผลิตภัณฑ์จากไก่ไข่ได้ในราคาที่เหมาะสมและมีสิทธิรับทราบข้อมูลอันจำเป็นต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้รับการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ จึงสมควรให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ และจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาธุรกิจไก่ไข่และผลิตภัณฑ์เป็นการเฉพาะ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตของเนื้อหาครอบคลุมถึงกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ เช่น พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 พระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร พ.ศ. 2539 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา และประเทศฟิลิปปินส์

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ด้วยการศึกษาหลักกฎหมายและค้นคว้าจากตำราในส่วนของกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ เช่น พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 พระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร

พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร พ.ศ. 2539 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ พ.ศ. 2549 รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา และประเทศฟิลิปปินส์ อีกทั้งศึกษาโดยการวิจัยภาคสนาม (Field Research) ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indept-Interview) บุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงทฤษฎี แนวความคิดและความเป็นมาเกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์

1.6.2 ทำให้ทราบถึงกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์

1.6.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาและผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์

1.6.4 ทำให้สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางการบัญญัติกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการผลิตและการค้าไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ และแนวทางการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนารูทิจไก่ไข่และผลิตภัณฑ์

1.7 บทนิยามศัพท์เฉพาะ

การกำหนดบทนิยามศัพท์เฉพาะส่วนนี้ ใช้สำหรับเพื่อเป็นการอธิบายขอบเขตของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1.7.1 ไก่ไข่ หมายความว่า ปู่ย่าพันธุ์ไก่ไข่ (G.P.: Grand Parent) พ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่ (P.S.: Parent Stock) และไก่สาวที่สามารถนำไปออกไข่ได้

1.7.2 ผลิตภัณฑ์ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไก่นั้นคือ ไข่ไก่ ไม่รวมถึงเนื้อไก่หรือสิ่งอื่นๆ อันได้จากไก่ไข่

1.7.3 ไข่ไก่ หมายความว่า ไข่ซึ่งได้จากการออกไข่ของไก่เท่านั้น ไม่รวมถึงไข่ที่ออกจากไก่หรือสัตว์ปีกชนิดอื่น เช่น ไก่เนื้อ

1.7.4 กองทุน หมายความว่า กองทุนเพื่อพัฒนารูทิจไก่ไข่และผลิตภัณฑ์